

יש מותרות פרק תשיעי יבמות

פז.

עין משפט
נר מצוה

כה א מיי פ"ו מהל'
 תרומות ה'כלה ה'
 טו"ד ק' שאל:
כו ב מיי שס ה'כלה יג
 והלה ח:
כז ג מיי שס ה'ל יח:
כח ד מיי שס ה'ל"ו:
כט ו טו"ש י"ד סימן
 ל'ד טקין יז:
ל ז מיי פ"ו מהל'
 תרומות ה'כלה יח וע'
 זכ"מ:
לא ח מיי שס פ"ח ה'כלה
 ה':
לב ט מיי שס ה'ל"ז:

תוספות ישנים

בבדור מן הקדשים לה
מחלל מלגלג כחית קדשים
ואכלו בתרומתו קדשים
שחמם מבורס מן הקדש'
ואין לומר דרשני דוקא
עגורא לאש ו' לה אכל
לחית כחית קדקה וכן
כ' מהל ואש ו' רגו אכל
כ' גרשא וא' מל תכל דהא
נמלאה ר' חסדא שטענין י'
עגורא נמלא ונתמח פסלה
לעולם והא' דלא אכלה אף
במחמא דבית אביה
בישבת תחת עגורא אכל
אף תרמכזי וצבא א' בית
אביה מכלל דמשעקרא לא
אכלה וא' י' שטענין י'ה
אף עגורא לא אכל כחא
ושוק עגורא לאש ו' אכל
אף בתרומה דעלמא לא
אכלה מקרא עובדא א' בית
אביה עגורא אכל א' אכל
דנחמא קדשים לא אכל
דנחמא אלא תחזרות:
[שך] לע"ז"ח א' חרע אין
לה והא' אין לה. הקשה
הר"ם ר' יצחק ואמרין גבי
יוס' פ' דעשרה עשר
מפוש' דרישה דר' אבהו
טעם ומשור' דר' אבהו
ואין לו בשעת מיתה אכל
וא' לו כן בשעת מיתה
ואם תמצי כחיים לפטורה

הדרך עלך יש מותרות

ואת שוק התרומה תאכלו
 רב אדא בר אהבה תנא
 ה חוזרת לחזה ושוק יבשביל
 לה לשמעתא קמיה דרב אשי
 מינה התם כתיבי מעיוטי
 שראל וכו': ת"ר ושבה אל
 למעוברת והלא דין הוא
 מן השני לפוטרה מן הייבום
 שכן כולד מן השני לפוסלה
 לה לי עשה עובר כילוד לענין
 לוד לענין תרומה שלא עשה
 יצמריך למכתב (א) מעוברת
 נא וזרע אין לה מעיקרא חד
 חד גופא והשתא חד גופא
 מעוברת דמעיקרא גופא
 סריקא

מריקא

ומת חוזרת אף לחזה ושוק לגבי צת
ירקנית כעין נעוריה פרט למעוברת:
מת וינסת לאחר ומת בלא צנים צריכה
(דברים כה) בן אין לו עיין עליו בכל
ן היא אסורה בתרומה משום וול מן
מת צנה הרי הוא כחי ואינה חוזרת
מישראל ומת בעלה ואח"כ צנה חוזרת
בצ חזר אין לה למעוטי ש"ל ולד ילוד:
סריקא

בַּס כֵּן שֵׁיטָם יִשְׂרָאֵל לֹא תִחַלֵּל בְּתוֹמָהּ. דְּפָסִיל לֶה (א) מִדְּקָמֶר
 רַחֲמָנָא חֲרַע אֵין לֶה וְשֶׁה מַכְלֵל דְּבִיחִי עֲבָלָה לֹא אִכְלָה: מִסּ בְּנֵה
 מִסָּן לֹא תִחַלֵּל בְּתוֹמָהּ. דְּפָסִיל לֶה לִּי: גַּב' דְּהִדְרָא אִכְלָה מִשּׁוּם
 בְּנֵה. דְּקִמֵּי מַתְיָוִין גַּבִּי בַּס יִשְׂרָאֵל מִסּ בְּנֵה מַלְוִי תִחַלֵּל בְּתוֹמָהּ
 בְּצִיל בְּנֵה: מַנְּן. דְּזוּרָה הַאֲוֹלָתָה

בַּת כֹּהֵן שְׂנִיִּית לְיִשְׂרָאֵל לֹא תֹאכַל בְּתֻרֹמָה
יָמָת וְלֹה הִימָנוּ בֶן לֹא תֹאכַל בְּתֻרֹמָה גִּיסַת
לְלוֹי תֹאכַל בַּמַּעֲשֶׂר מִתּוֹ וְלֹה הִימָנוּ בֶן תֹאכַל
בַּמַּעֲשֶׂר גִּיסַת לִכְהֵן תֹאכַל בְּתֻרֹמָה מִתּוֹ וְלֹה
הִימָנוּ בֶן תֹאכַל בְּתֻרֹמָה מִתּוֹ בְּנֵה מִכְּהֵן לֹא
תֹאכַל בְּתֻרֹמָה מִתּוֹ בְּנֵה מְלוֹי לֹא תֹאכַל
בַּמַּעֲשֶׂר מִתּוֹ בְּנֵה מִיִּשְׂרָאֵל חֻזְרַת לְבֵית אָבִיהָ
וְעַל זֶה נֶאֱמַר וַיִּשְׁבֶּה אֶל בֵּית אָבִיהָ כְּנַעֲוִיָּה
מִלֶּחֶם אָבִיהָ תֹאכַל: (נִמְ') מִתּוֹ בְּנֵה מְלוֹי
תֹאכַל בְּתֻרֹמָה דֶּהֱדָרָא אֲכָלָה מִשּׁוּם בְּנֵה
מִנְלָן⁶ אִמֵּר ר' אַבָּא אִמֵּר רַב בַּת וּבַת כַּמָּאן
כַּר"ע דְּרִישׁ וְוִי אִפִּילוּ תִימָא רַבִּנָּן כּוּלָּא
וּבַת קָרָא יִתְרָא הוּא תְּנִי רַבִּנָּן יִכְשֶׁהִיא
חֻזְרַת⁷ חֻזְרַת לְתֻרֹמָה וְאִינֵה חֻזְרַת לַחֲזָה
וְשׁוֹק אִמֵּר רַב חֲסֵדָא אִמֵּר רַבִּינָא כַּר שִׁילָא
מֵאִי קָרָא² הִיא בְּתֻרֹמַת הַקִּדְּשִׁים לֹא תֹאכַל
בַּמּוֹרֶם מִן הַקִּדְּשִׁים לֹא תֹאכַל רַב נַחֲמָן
אִמֵּר רַבָּה כַּר אַבּוּה הַמִּלֶּחֶם וְלֹא כָל לֶחֶם
פֶּרֶט לַחֲזָה וְשׁוֹק מִתְקִיף לֵה רַמִּי כַּר חֲמָא
אִימָא פֶּרֶט לַהֲפֵרַת גִּדְּרִים אִמֵּר רַבָּא כַּבֵּר
פֶּסְקָה תֵּנָא דְּבִי רַבִּי יִשְׁמַעֵאל⁷ דִּתְנָא דְּבִי ר'
יִשְׁמַעֵאל³ וְגִדְּרָא אֲלִמְנָה וְגִרּוּשָׁה יָקוּם עָלֶיהָ
מִזֶּה ת"ל וְהִלָּא מוֹצֵאָה מִכֻּלָּא אַב וּמוֹצֵאָה
מִכֻּלָּא בַּעַל יֵאלֵא הָרִי שְׁמִסֵּר הָאֵב לְשִׁלּוּחֵי
הַבַּעַל אוֹ שְׁמִסְרוּ שִׁלּוּחֵי הָאֵב לְשִׁלּוּחֵי
הַבַּעַל וְנִתְאַרְמְלָה אוֹ נִתְגַּרְשָׁה בְּדֶרֶךְ הַיָּאֵךְ
אִנִּי קוֹרָא כַּה בֵּית אָבִיהָ שֶׁל זֶה אוֹ בֵּית
בַּעֲלָה שֶׁל זֶה אֵלֵּא לֹאֵר לֵךְ כִּיּוֹן שִׁצִּיאָה
שַׁעָה אַחַת מִרְשׁוֹת הָאֵב שׁוֹב אִינֵי יִכּוֹל לַהֲפֵר
רַב סִפְרָא אִמֵּר מִלֶּחֶם אָבִיהָ תֹאכַל לֶחֶם
וְלֹא בֶּשֶׂר רַב פֶּפֶא אִמֵּר מִלֶּחֶם אָבִיהָ תֹאכַל
לֶחֶם הַקִּנּוֹי לְאָבִיָּה פֶּרֶט לַחֲזָה וְשׁוֹק וּדְמִשְׁלַחֵן

גבורה קא זכו ורובא אמר: "ואת חוה התנופה ואת שוק התרומה תאכלו אתה ובניך ובנותיך אתך שאתך בזמן שאתך אמר רב אדא בר אהבה תנא ישיא חזרת לכית אביה חזרת לתרומה ואינה חזרת לחוה ושוק יבשביל בנה חזרת אף לחוה ושוק אזל רב מרדכי אמרה לשמעתא קמיה דרב אשי אמר מהיכא קא מתרביא מובת מי עדיפא לה מינה התם כתיבי מיעוטי חכא לא כתיבי מיעוטי: בת כהן שניסת לישראל וכו'; ת"ר ושבה אל בית אביה פרט^א לשומרת יבם כנעוריה^ב פרט למעוברת והלא דין הוא ומה במקום שלא עשה ולד מן הראשון כולד מן השני לפוטרה מן הייבום עשה עובר כילוד מקום שעשה ולד מן הראשון כולד מן השני לפוטלה מן התרומה אינו דין שנעשה עובר כילוד לא מה לי עשה עובר כילוד לענין ייבום שהרי עשה מתים כחיים נעשה עובר כילוד לענין תרומה שלא עשה מתים כחיים ת"ל^ג כנעוריה פרט למעוברת ואיצטריך למכתב^ד מעוברת ואיצטריך למכתב וזרע אין לה^ה דאי כתב רחמנא וזרע אין לה מעיקרא חד גופא והשתא תרי גופי אבל מעוברת דמעיקרא חד גופא והשתא חד גופא אימא תיכול צריכא ואי כתב רחמנא מעוברת דמעיקרא גופא

מריקא

ומת חוזרת אף לחזה ושוק לגבי צת
ירקנית כעין נעוריה פרט למעוברת:
מת וינסת לאחר ומת בלא צנים צריכה
(דברים כה) בן אין לו עיין עליו בכל
ן היא אסורה בתרומה משום וול מן
מת צנה הרי הוא כחי ואינה חוזרת
מישראל ומת בעלה ואח"כ צנה חוזרת
בצ חזר אין לה למעוטי ש"ל ולד ילוד:
סריקא

תורה אור השלם
 1. ובת בנות כי תהיה
 אלמנה וגרושה וְיָרַע אִין
 לָהּ וְשָׂבָה אֶל בֵּית אֲבִיהָ
 בְּנִשְׁתָּהּ מִלְּמָנָה אֲבִיהָ
 תֵּאָבֵל וְכָל יוֹרָא יֵאָבֵל
 בָּהּ; וְיִרְאָה כִּבּ יִג
 2. ובת בנות כי תהיה
 לַאִשׁ וְיָרַע הָיוּ תַּרְמוּתָם
 הַקְּדוּשִׁים אֶל תֵּאָבֵל;
 וְיִרְאָה כִּבּ יִג
 3. וְגִדָּר אֶלְמָנָה וְגִרְשָׁה
 כִּבּ אִשְׁרָא אֶסְתֵּרָה עַל
 נַפְשָׁהּ יָקוּם עֲלֶיהָ;
 בְּמִדְבַּר יִג
 וְיָתָה חֲזָה הַתְּהוֹמָה
 וְיָתָה שׁוֹק הַתְּהוֹמָה
 תֵּאָבֵל בְּמִקּוֹם שְׁתִּדּוּר
 אֲתָהּ וְכִינִי וְכִינִי אֲתָהּ
 כִּי חֲסֵד וְיָסֵד בְּיָדָהּ נִתְּנָה
 מִזִּבְחֵי שְׁלֵמָה כִּבּ
 יִרְאָה יִג
 וְיָתָה חֲזָה הַתְּהוֹמָה
 וְיָתָה שׁוֹק הַתְּהוֹמָה
 תֵּאָבֵל בְּמִקּוֹם שְׁתִּדּוּר
 אֲתָהּ וְכִינִי וְכִינִי אֲתָהּ
 כִּי חֲסֵד וְיָסֵד בְּיָדָהּ נִתְּנָה
 מִזִּבְחֵי שְׁלֵמָה כִּבּ
 יִרְאָה יִג

שְׁבִיל צִנֵּה וְיִסָּת לֹר וּמַת שְׁחֹרֶת
 וְאוֹכֹלֶת: צִנֵּה וּבַת כֶּהֱן כִּי תִהְיֶה
 אֶלְמָנָה וְגִרְשָׁה (וְיִרְאָה כִּבּ): כִּרְבִּי
 עֲקִיבָה וְדִרְשִׁי ווִי. בְּפֶקֶד ד' מִיתוֹת
 (סִנְדְרִין נֹא): אִלֵּי רִ"ע וְשִׁמְעֹאֵל אֲחִי
 צִנֵּה וּבַת אֲחִי דֹרֶשׁ: כִּלְוִיָּה קִרְאָה וּבַת
 יִסְרָאֵל הִוא. דְּכִתִּיב לְעִיל מִינִיָּה וּבַת
 כֶּהֱן כִּי תִהְיֶה לַאִשׁ זֹר וְסִמְכִין לִיָּה
 וּבַת כֶּהֱן כִּי תִהְיֶה אֶלְמָנָה וּמִזִּי
 לְמִיתָהּ וְכִי תִהְיֶה אֶלְמָנָה וְגִרְשָׁה
 וְאִנָּה יִדְעָנָה דְּצִנֵּה כֶּהֱן מִשְׁתַּעִי דִּהָא
 מִינָה סִלְקִין: כְּשֵׁיִיא חוֹרֶת כו'.
 קִרְאָה קָאִי וּבַת כֶּהֱן כִּי תִהְיֶה אֶלְמָנָה
 וְגִרְשָׁה וּוְרַע אִין לָהּ כְּשֵׁיִיא חוֹרֶת
 לְצִית אֲצִיָּה חוֹרֶת לְתַרְמוּתָהּ כו' אֶל
 אוֹכֹלֶת שְׁבִיל צִנֵּה דְמַתְנִיתִין חוֹרֶת
 אֶף לְחֹה וְשׁוֹק כְּדֹאמֵר לְקַמֵּן: צִמּוֹס

הגהות הב"ח

עלולם הוא ולא תימא ציושנת
תחמ צעלה ישראל דרשממע קרה
ובת כהן כי תהיה לאיש ור' כו' קרה
אוקיימנא להאי קרה צפרק אלמנא
(עלי סה.) צנצנעל לפסוק לה כגון
(א) ג' לנחמב כנעוריה
למערט
אולטערט וכו' אין לה
למערט ורל דל כנב
המנא כן דר מעקריא:
(ב) ש"י ד"ה מן כן וכו'
מ ישראל מרקמא

מוסף רש"י

דמעיקרא לא אכלה ומילתיה דרב
חסדא מצתרומות נפקא דא"י דכולה
קרא לנבעלה לפסול לה אחא ליכתוב
בקדשים לא תאכל מאי בתרומת שמע
מינה הכי קאמר רמי לך אחרת
אשכולת בקדשים בגוון תרומה ואינה
אכולת בצמורס וזו וזו חוורת דמקמי
לה ובת כהן כי תהיה אלמנה והכי
תריצא להא מילתא בפרק אלמנה (נעיל)
דף סה:): **מחוס ולא כל לחם פרט**
לחוס ושוק. והאי לחס כל מאכל
משמע דכדכבי (דניאל ה) בלשצר
מלכא עבד לחס רב הילכך איצטריך
מיעוטא: **ואימא פרט להפרס נדריס.**
ולא תימא כי היכי ללענין תרומה
הדרג מילתא קמייתא מיהדר נמי
לענין נדריס: **מואלא מכלל אז בוי.**
ומי יפר לה: **בית אביה של זו.** הואיל
ולא יתנה לגמרי ויכול האב להפרס:
או בית בעלה של זו. והרי היא
שארית אלמנה ואין האב מפר לכך
יאא מקרא הזה לומר לך כיון שיצאה
כוי: תרומה היא קגויה לכהנים
שאניה שירי שלחן מלך האב שירי
קדשים הרי הן כמשאת מחל פני
אלהים שהן שירי שלחן: כשהיא

חוזרת. בת כהן. אבל בת ישראל החוזרת לאכול בתרומה בשביל בנה כגון ילדה מכהן וניסת לישראל ואף לחזרה ושוק לגבי בת כהן כהני מיעוטי: **פרט לעומרה יבם.** שאינה חוזרת לבית אביה דהא אגידא ביה: **כנעוריה.** בזמן שהיא ריקנית בעין נעוריה פטט למעוברת: **והלא דין הוא.** ולמה לי קרא ומה במקום שלא עשה ולד מן הראשון כולד מן שני ניסת לאחר וילדה לו ומה וניסת לאחר ומה בלא בנים זריכה ייבום ולא פטרה ולד שיש לה מן הראשון: **עשה עובר כולד.** שאם הייתה מעוברת פטורה דכתיב (דברים כה) בן אין לו עיין עליו בכל עיניים: **מקום שעשה ולד כו'.** בת כהן שניסת לישראל וילדה לו ומה וניסת לאחר ומה בלא בנים עדיין היא אסורה בתרומה משום ולד מן הראשון דהא כתיב אין לה ודאי יד: **לענין ייבום שארי עמי כהנים.** מה בעלה ואח"כ מה בנה הרי הוא כחי ואינה חוזרת להתיבם כדאמרן בשמעתין [ע"פ] דרבי לרבי נועם: **לענין תרומה שלא עשה מיס כהנים.** בת כהן שילדה מישראל ובעלה ואח"כ בנה חוזרת לבית אביה. וכולהו נפקי מקראי בשמעתין [ע"פ]: **ואיטריד למכס כנעוריה.** למעוטי מעוברת ואיטריד למיכתב חרע אין לה למעוטי יד לה ולד ילוד:

[illegible]